

den 12den Maart 1627, na één jaar en één maand in ons land te hebben verblijf gehouden. Zijn reisgenoot is niemand minder dan Jan Pieterszoon Coen.

Hij weet dit echter niet en waant zich op de, zeven schepen en twee fluyten tellende vloot de voornaamste persoonlijkheid. Hij eischt, dat het schip, waarop hij zich bevindt, de admiraalsvlag zal voeren. Dan hijscht men de vlag op het schip van Coen en hij wordt ziek van ergernis over zooveel „disrespect”. Zijn ziekte duurt ook ditmaal niet lang en al gauw stelt hij nieuwe eischen. Hij verlangt „tot synen dienst ende lybere dispositie een welgestoffeerde bottelerie, apart afgeschut.” Ze wordt hem geweigerd. Buiten zichzelf van woede dreigt hij, den kapitein en zijn helpers het leven te zullen benemen en daarna zelfmoord te zullen plegen. „Doch vernemende, dat sulcx niet geacht wiert,” zegt in één van zijn rapporten de groote Coen zelf, „liet de gemaecte colere vallen.” Nu echter wordt zijn verontwaardiging opgewekt door den wijn, waarvan een te gering assortiment tot zijn beschikking gesteld is. Hij zweert, dat hij er in drie maanden niet van drinken zal, en ditmaal houdt hij, tot groote vroolijkheid van zijn omgeving, woord. Vier weken eerst na zijn vertrek dringt tot hem door, wie wél de admiraalsvlag mag voeren. Dit stelt hem gerust. Hij zingt een toontje lager en schikt zich in zijn lot.

En als hij tenslotte, na eerst Batavia te hebben aangedaan, vandaar per Medemblik naar de kust van Coromandel te zijn overgebracht, een eendelozen tocht door de binnenlanden van Indië te hebben gemaakt en te Soeratte door een Hollandsch schip weer te zijn opgenomen, in de Perzische haven van Gamron wordt gedeponereerd — twee jaar, inderdaad, nadat hij uit Holland vertrokken is —, dan verneemt hij, dat Sjah Abbas kort te voren is gestorven. Zijn hoop herleeft. Sjah Sefi zal van Hasselt wellicht wippen. Helaas, nog geen twee jaar is voorbijgegaan of van Hasselt is op zijn beurt van geloofs-brieven voorzien en op 15 Juni 1630 verschijnt hij ter vergadering van de Staten-Generaal als Perzisch ambassadeur. Even weinig welkom en even weinig gezien als zijn voorganger Moesa Beg, wordt hem echter, wijselijk, de pracht en de praal, waarmee deze omringd is geweest, onthouden.

BRONNEN

H. Dunlop, Bronnen tot de Geschiedenis der Oostindische Compagnie in Perzië, Dl. I, 1930 (R.G.P., No. 72).
Nicolaes a Wassenaer, 't Twaelfde Deel of 't Vervolgh van het Historisch Verhael aller gedenckwaardige Geschiedenissen.

Dr. H. T. Colenbrander, Jan Pietersz. Coen, Bescheiden omtrent zijn Bedrijf in Indië, Dl. V, 's-Gravenhage, Mart. Nijhoff, 1923.

Dr. H. Schneider, Jan Lievens, Sein Leben und seine Werke, Haarlem 1932 (blz. 304, Nachtrag zum Text).
Het Diaconie Oude Vrouwen- en Kinderhuis der Nederduytsche Hervormde Gemeente te 's-Gravenhage, 's-Gravenhage, C. van Doorn & Zoon, 1860.

Haagsch Gemeente-Archief, Transportregisters.

Rijks-Archief, Staten-Generaal, Ordonnantien, 29-7-1616 f° XLV, Resolutiën 1626/27, passim.